

Nr Skw. 63/79

Obywatel

66-200 Ś w i e b o d z i n

Przychylając się do wniosku Obywatela zawartego w piśmie z dnia 19 listopada b.r., skierowanego do Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Warszawie, zbadano akta spraw Ds. 237/78 Prokuratury Rejonowej w Świebodzinie i II K. 347/78 /Ds.410/78/ Sądu Rejonowego w Świebodzinie oraz dokonano analizy zebranych w nich dowodów, której wyniki pozwalają stwierdzić co następuje:

w sprawie Ds. 237/78 zarzucono żonie Obywatela, [....] [....], że w dniu 7 maja 1978 r. w [....], w okresie porodu i pod jego wpływem zabiła nowonarodzone dziecko /art. 149 k.k./ oraz Obywatelowi, że dziecko to po urodzeniu pozostawił bez opieki, następnie próbował je spalić a w końcu porzucił w jeziorze /art. 148 § 1 k.k./.

Zarzut przeciwko Obywatelowi oparty był na wyjaśnieniach [.....] a także innych poważnych poszlakach, w związku z czym z uwagi na przypisywaną mu zbrodnię oraz realną obawę utrudniania postępowania, zastosowany wobec Obywatela areszt tymczasowy ocenić należy jako uzasadniony i konieczny.

Postępowanie w tej sprawie zarówno przeciwko Obywatelowi jak i jego żonie zostało ostatecznie umorzone, gdyż nie udało się wykazać, by [.....] podjęła jakieś działanie lub zaniechanie, zmierzające do pozbawienia dziecka życia, natomiast co do Obywatela - ekspertyza Instytutu naukowego nie potwierdziła podejrzenia, że w chwili zabierania noworodka, zapakowania go w kartonie i wrzucenia do jeziora dziecko żyło oraz nie ustaliła, co było przyczyną jego zgonu.

Podważanie przez Obywatela wiarygodności zeznań [.....] [....] jako osoby chorej psychicznie, okazało się próbą obrony nieudolną. Składane przez nią w toku postępowań w obu sprawach wielokrotne zeznania

i wyjaśnienia zasługują w pełni na wiarę, gdyż są logiczne, konsekwentne i nie zawierają sprzeczności, a przede wszystkim znajdują potwierdzenie w zeznaniach innych osób. W przeciwieństwie do niej, wyjaśnienia Obywatela są wykrętne, w niektórych przypadkach wręcz kłamliwe, zawierają liczne sprzeczności wewnętrzne a poza tym w wielu fragmentach są niezgodne z dowodami ze świadków i innymi dokumentami.

W wyjaśnieniach swych próbował Obywatel obciążyć [.....] zabójstwem w 1977 roku drugiego jeszcze noworodka. Pomówienia tego nie poparł Obywatel żadnymi innymi dowodami, a także nie udało się ich znaleźć w toku śledztwa, mimo wysiłków podejmowanych w tym kierunku. Z tego względu, biorąc pod uwagę wrogię nastawienie do żony i wykazaną w toku postępowania nieprawdomówność Obywatela, pomówieniu temu nie można było dać wiary. Słusznie więc prokurator prowadzący śledztwo zrezygnował z przedstawienia [.....] dodatkowego zarzutu o ten czyn.

Materiały postępowania przygotowawczych w obu zbadanych sprawach nie dostarczyły również żadnych danych wskazujących na to, że stwierdzona u [.....] depresja sytuacyjno-reakcyjna odbijała się negatywnie na jej stosunku do dzieci i powodowała, że nie wywiązywała się ona z obowiązków dbałości o ich utrzymanie i wychowanie. Z tego względu ani Prokuratura ani Sąd nie miały podstaw do podejmowania czynności zmierzających do pozbawienia lub ograniczenia jej władzy rodzicielskiej.

W sprawie II K. 347/78 Prokurator Rejonowy w Świebodzinie oskarżył Obywatela o dwa przestępstwa, a mianowicie:

I. że w czasie od 15 listopada 1977 r. do 27 października 1978 r. w [.....] uchylał się od obowiązku alimentacyjnego /art. 186 § 1 k.k./;

II. że w czasie od 9 do 17 sierpnia 1978 r. w [.....] zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę [.....] wspólne mienie małżeńskie oraz jej mienie osobiste ogólnej wartości co najmniej 23,300 zł. /art. 203 § 1 k.k./.

Do popełnienia obu opisanych wyżej przestępstw Obywatel się przyznał tak w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego, aczkolwiek podejmował wykrętne próby podważenia prawdziwości tych zarzutów.

wyrokiem z dnia 28 grudnia 1978 r. za każdy z tych czynów został Obywatel skazany na karę po 1 roku pozbawienia wolności a karę łączną orzekł Sąd Rejonowy w Świebodzinie w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat. Ponadto wymierzył Sąd Obywatelowi 12.000 zł. grzywny zobowiązując go równocześnie do podjęcia stałej pracy w zakładzie uspołecznionym oraz do systematycznego leczenia na utrzymanie dzieci.

Dierzą pod uwagę: prawie roczny okres niealimentacji, prowadzenie przez Obywatela w pewnych okresach pasożytniczego trybu życia oraz znaczną wartość skradzionego mienia - powyższy wyrok nie zawiera cech szczególnej surowości. Wprost przeciwnie, odpowiada on wszystkim wymogom w zakresie wymiaru kary, określonym w art. 50 k.k.

Prokurator Rejonowy w Świebodzinie nie prowadził nowego postępowania przygotowawczego przeciwko Obywatelowi o przestępstwo z art. 166 § 1 k.k., lecz aktualnie sprawdza, czy dane wynikające z doniesienia komornika Sądu Rejonowego w Świebodzinie uzasadniają wszczęcie takiego postępowania /Ko.667/79/. Prokuratura nie będzie wszczynala postępowania jeśli się okaże, że Obywatel mimo wykonywania stałej pracy zarobkowej nie potrafił w pełni wywiązać się z obowiązku alimentacyjnego powodu niskich zarobków.

Kwestia ewentualnego zarządzenia wykonania kary leży w wyłącznej gestii Sądu, w związku z czym Prokuratura Wojewódzka nie może w tym przypadku podejmować interwencji, zmierzającej do zaniechania podjęcia przez Sąd tego rodzaju decyzji. Przed jej podjęciem Sąd ma obowiązek - wynikający z art. 74 § 4 kodeksu karnego wykonawczego - wysłuchać Obywatela, a na postanowienie w przedmiocie zarządzenia wykonania kary przysługuje zażalenie.-

Prokurator /*[Signature]*/ Wojewódzki

[.]